

**[Bollgministeren]**

så det kun blev med henblik på, at folk kunne blive boende i deres huse. Det gjorde vi, fordi vi mente, at det ville kunne påvirke prisdannelsen på ejendomsmarkedet, at de ejendomme, der kunne få særlige lån, ville komme til at udgøre en særlig gruppe og derfor ville komme til at konkurrere med de huse, som ikke havde haft mulighed for at ombytte deres lån. Derfor er dette forslag udformet kun med henblik på, at de folk, vi prøver at hjælpe, kan blive boende i deres huse på bedre vilkår.

Jeg kan også sige, at det problem, som vi har forsøgt at afhjælpe med dette, jeg indrømmer ret snævre forslag, er med de tunge klienter. Det er dem, som i 6 måneder ikke har betalt deres ydelser, og som derfor er så langt ude, at hvis de ikke får en hjælpende hånd, ved vi med 100 pct. sikkerhed, at de må fraflytte deres hus.

Samtidig har vi dog sagt, at også andre parter, nemlig de långivere, i første række naturligvis kreditforeningerne, som har været med til, at de pågældende i sin tid kunne overtage huset, også må have en interesse i at hjælpe dem til at blive boende om ikke andet så ud fra den betragtning, at det hjælper kreditforeningerne til at afværge deres egne tab, som jeg må anslå ligger på gennemsnitlig ca. 150.000 kr. pr. tvangsauktion.

Derfor hjælper vi de tunge med dette lovfor-slag. Samtidig er det helt klart en opfordring til kreditforeningerne om også individuelt at hjælpe dem, de mener har en mulighed for at kunne klare det med en omlægning af den ene eller den anden karakter. Jeg ved, at KD er inde i en sådan udvidelse af deres såkaldte ambulance-tjeneste, og jeg ved også, at BRF sammen med et af de store ejendomsselskaber har sagt, at de ville udvide deres service. Jeg tror, hr. Mejdahl sagde, at det egentlig også ville være en rimelig ting. Når kreditforeningerne bl.a. kan yde meget store lån til de almennyttige boligselskaber til opretning af de skader, disse ejendomme måtte stå over for, så synes jeg også, at det må være indlysende rigtigt, at de tager tilsvarende hensyn til deres individuelle kunder.

Fru Pia Gjellerup benyttede lejligheden til at give regeringen nogle mindre pæne ord med på vejen om uduelighed i al almindelighed. Jeg synes i den forbindelse, at fru Pia Gjellerup glemte en enkelt ting, som dog ikke har været uden betydning, når man ser på, hvordan en bolig-ejers regnskaber ser ud, nemlig det forslag, som

blev vedtaget imod de nuværende regerings-partiers stemmer, om at afskaffe fradraget for betalte ejendomsskatter. Det synes jeg trods alt også skal ind i billedet, for det har ramt mange boligejere hårdt. Men det var måske en for-glemmelse fra fru Pia Gjellerups side, at det ikke kom med.

Hr. Holger K. Nielsen har nogle helt nye og spændende tanker, som nok hænger lidt sammen med de synspunkter, vi også fik under den tidligere redegørelsesdebat om boligforholde-ne, om, hvordan man kan løse problemerne, nemlig hvis man bare sørger for at gøre det hele almennyttigt. Kort sagt, hvis man kunne om-danne disse huse til almennyttige boliger, var det jo et yderligere led i den overordnede stra-tegi, som jeg forstår Socialistisk Folkeparti står for, at det er den del af boligmarkedet, man en-sidigt vil favorisere. Jeg kan med det samme si-ge, at det er ikke en løsningsmodel, vi kan gå ind for. Tværtimod sagde jeg for nylig, at det var det varierede boligmarked og derfor ikke under nogen omstændigheder en omdannelse af ejerboligerne til de almennyttige, vi gik ind for.

Fru Kirsten Jacobsen var bl.a. inde på – og det vil jeg da gerne nævne – at hun ønskede, og det var sågar et ønske, hun har fremført over for statsministeren, at han sørgede for, at allerede berammede tvangsauktioner blev stillet i bero, indtil dette tvangsauktionsforslag blev vedta-get. Fru Kirsten Jacobsen har også fået statsmi-nisterens svar, hvor statsministeren siger, at det på ingen måde kan lade sig gøre. Man kan ikke begynde at gribe ind i domstolenes berammel-sesprocedure på denne måde. Men, skriver statsministeren, det er meget troligt, at hvis man ønsker det, kan problemet løses. Hvis auk-tionen endnu ikke er berammet, har fodedret-ten efter retsplejeloven mulighed for at give skyldneren en frist til at afværge auktionen, og hvis auktionen er berammet, er der heller intet til hinder for, at skyldneren træffer aftale med rettighedshaveren om, at berammelsestids-punktet udskydes. Den løsning er der, men man kan ikke pludselig pålægge domstolene at afblæse en tvangsauktion. Man må også tage i betragtning, at der er et hensyn til de efterståen-de panthavere, som gerne vil have deres lån indfriet, og derfor kan man ikke bare påbyde en sådan ordning.